

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Hany Šajnerové, Mgr. Vojtěcha Jaroše, JUDr. Ireny Schejbalové a JUDr. Petry Janouškové, o návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 17. 10. 2014 na zahájení kárného řízení proti **Mgr. I. N.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Ostrava, se sídlem Těšínská 120/54, Ostrava – Slezská Ostrava, při ústním jednání konaném dne 24. 3. 2015,

t a k t o :

Mgr. I. N.,
soudní exekutor,
Exekutorský úřad Ostrava, se sídlem Těšínská 120/54, Ostrava – Slezská Ostrava

I. je v i n e n , ž e

a) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 053 EX 138/08 byl v prodlení s doručením příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 28. 2. 2014 povinné, a to od 28. 2. 2014, kdy toto rozhodnutí vydal, minimálně do 23. 6. 2014, kdy předložil spis Ministerstvu spravedlnosti;

a současně

jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 053 EX 138/08 byl v prodlení s doručováním usnesení o rozvrhu, a to ode dne 18. 3. 2014, kdy proběhlo rozvrhové jednání a bylo vyhotoveno usnesení o rozvrhu, minimálně do 23. 6. 2014, kdy předložil spis Ministerstvu spravedlnosti, a to s výjimkou oprávněného, kterému bylo usnesení o rozvrhu doručeno až dne 11. 6. 2014,

t e d y

porušil povinnosti exekutora stanovené § 46 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád),

t í m s p á c h a l

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

b) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 053 EX 138/08 provedl dne 18. 3. 2014 rozvrhové jednání přesto, že předtím včas nedoručil předvolání k jednání povinné; uvedeným postupem tak povinné znemožnil využít jejího práva účastnit se tohoto jednání,

a současně

nedoručil věřiteli povinné Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj předvolání k témuž rozvrhovému jednání konanému dne 18. 3. 2014, čímž tomuto věřiteli znemožnil využít jeho práva účastnit se tohoto jednání,

t e d y

porušil povinnosti exekutora stanovené § 46 odst. 1 věta za středníkem exekučního řádu,

t í m s p á c h a l

kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

c) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 053 EX 138/08 byl v prodlení s doručováním usnesení o určení odměny znalce, a to od 20. 6. 2011, kdy toto usnesení vydal, až do března 2012,

a současně

jako soudní exekutor v témže exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 053 EX 138/08 byl v prodlení s doručováním usnesení o určení ceny nemovitostí, a to od 20. 6. 2011, kdy toto usnesení vydal, až do března 2012,

t e d y

opětovně porušil povinnosti exekutora stanovené § 46 odst. 1 exekučního řádu, ve znění do 31. 12. 2012,

t í m s p á c h a l

kárné provinění exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, ve znění do 31. 12. 2012.

II. Za uvedené delikty uložil kárný senát podle § 116 odst. 6 exekučního řádu

p o k u t u v e v ý š i 5 0 . 0 0 0 K č .

Tato pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 14072014.

O d ů v o d n ě n í :**I. Vymezení věci**

[1] Dne 22. 10. 2014 došla Nejvyššímu správnímu soudu kárná žaloba podaná tehdejší ministryní spravedlnosti. Kárný žalobce podal žalobu proti soudnímu exekutorovi Mgr. I. N. (dále též „kárně obviněný“), a to pro několik skutků souvisejících se spisem sp. zn. 053 EX 138/2008.

[2] Kárný žalobce především exekutorovi vytýká, že byl v uvedeném spisu v prodlení s doručením příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 28. 2. 2014 povinné, a to od 28. 2. 2014, kdy rozhodnutí vydal, minimálně do 23. 6. 2014, kdy předložil spis Ministerstvu spravedlnosti. Rovněž byl v prodlení s doručováním usnesení o rozvrhu, a to ode dne 18. 3. 2014, kdy proběhlo rozvrhové jednání a bylo vyhotoveno usnesení o rozvrhu, minimálně do 23. 6. 2014, kdy předložil spis Ministerstvu spravedlnosti – s výjimkou oprávněného, kterému bylo usnesení o rozvrhu doručeno až dne 11. 6. 2014, nebylo usnesení o rozvrhu doručováno žádnému ze zákonem stanovených subjektů (povinné či dalším účastníkům rozvrhového jednání dle § 336q odst. 3 o. s. ř.). V prodlení byl rovněž s doručováním usnesení o určení odměny znalce (poř. č. 4), a to od 20. 6. 2011, kdy usnesení vydal, až do března 2012, kdy jej doručoval znalci (zásilka převzata dne 23. 3. 2012), povinné (zásilka uložena dne 23. 3. 2012), právní zástupkyni oprávněného (zásilka převzata 26. 3. 2012), a uvedené usnesení tak neodůvodněně doručoval devět měsíců od jeho vydání. V neposlední řadě byl v prodlení s doručováním usnesení o určení ceny nemovitostí (poř. č. 5), a to od 20. 6. 2011, kdy usnesení vydal, až do března 2012, kdy jej doručoval povinné (zásilka uložena dne 23. 3. 2012), právní zástupkyni oprávněné (zásilka převzata 26. 3. 2012), a dalším věřitelům povinné (zásilky odeslány dne 22. 3. 2012); uvedené usnesení tak neodůvodněně doručoval devět měsíců od jeho vydání.

[3] Dále kárný žalobce exekutorovi vytýká, že kárně obviněný provedl dne 18. 3. 2014 rozvrhové jednání přesto, že neměl vykázáno řádné doručení předvolání k jednání rozvrhu povinné – té byla zásilka oznámena dne 11. 3. 2014, přičemž si ji osobně převzala dne 18. 3. 2014 v 9:55 hodin – tedy v rámci úložní doby a zároveň pět minut před konáním rozvrhového

jednání – uvedeným postupem tak povinné znemožnil využít jejího práva účastnit se jednání. K témuž rozvrhovému jednání nedoručil předvolání věřiteli povinné, Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj, čímž tomuto věřiteli znemožnil využít jeho práva účastnit se jednání.

[4] Návrh na zahájení kárného řízení podává kárný žalobce na základě výsledků kontroly kárně obviněného, která byla prováděna ve dnech 15. – 16. 5. 2014. Kárný žalobce sumarizuje výsledky předchozích kontrol, provedených v letech 2010 a 2012, které ukazují na přetrvávající hluboké nedostatky v činnosti kárně obviněného. S ohledem na tyto skutečnosti kárný žalobce navrhl uložení kárného opatření ve formě odvolání z exekutorského úřadu. K tomuto kárnému opatření je třeba přistoupit nejen pro dlouhodobě neuspokojivé výsledky exekutorského úřadu kárně obviněného, ale zejména proto, že předchozí kárná opatření ve formě opakovaně ukládané pokuty (naposledy 100.000 Kč) nevedly k nápravě, tedy přijetí takových opatření, která by garantovala řádný chod exekutorského úřadu.

[5] Kárně obviněný se k návrhu nevyjádřil.

II. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[6] Kárný senát nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu. Ve vztahu ke skutku vymezenému výrokem tohoto rozhodnutí pod bodem I. písm. c) kárný senát aplikoval § 117 odst. 3 exekučního řádu, ve znění do 31. 12. 2012, tedy též subjektivní lhůtu 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl; i tato lhůta je ve vztahu k těmto skutkům nesporně dána (ke kontrole, při které se kárný žalobce dozvěděl o tomto skutku, došlo v květnu 2014, k podání kárné žaloby v říjnu 2014).

[7] Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

III. Ústní jednání a posouzení věci kárným soudem

[8] Kárně obviněný podal den před nařízeným jednáním, 23. 3. 2015, omluvu z tohoto jednání se žádostí o jeho odročení. Ve svém podání uvedl, že je práce neschopen, což doložil kopií rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, vystavené lékařkou dne 23. 3. 2015. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, se ústní jednání se koná zásadně v přítomnosti navrhovatele a kárně obviněného. *V nepřítomnosti kárně obviněného lze věc projednat pouze tehdy, odmítne-li se před senát dostavit nebo se bez důvodné omluvy nedostaví.* Právě o posledně uvedený případ se v nynější věci jedná. Omluva kárně obviněného nemůže být důvodná již jen proto, že je naprosto obecná, není z ní patrné, jakou nemocí kárně obviněný vlastně trpí a zda mu skutečně brání v účasti na jednání. Aby kárný senát považoval omluvu argumentující zdravotním stavem za důvodnou, muselo by z ní být jasně patrné, že byl s ohledem na jeho konkrétní a jasně specifikovaný závažný zdravotní stav kárně obviněnému nařízen klid na lůžku bez možnosti vycházek (srov. k tomu přiměřeně např. rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012 – 32, bod 26).

[9] Při ústním jednání kárný žalobce setrval na svém návrhu.

[10] Kárný senát posoudil jednotlivé skutky, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu, vycházel přitom z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy, zejména z obsahu předloženého spisu sp. zn. 053 EX 138/2008, jakož i z relevantní právní úpravy a své konstantní judikatury. Hodnocení jednotlivých provedených důkazů je uvedeno dále.

Průtahy s doručením dvou rozhodnutí v letech 2011 a 2012

[11] Ze spisu exekutorského úřadu kárně obviněného sp. zn. 053 EX 138/2008 kárný senát zjistil, že usnesení o určení odměny znalkyně Ing. Martiny Schulmeisterové ze dne 20. 6. 2011 (č. 4) na č. l. 61, kterým kárně obviněný určil odměnu znalce ve výši 3780 Kč, bylo doručeno znalkyni až dne 23. 3. 2012 (viz připojená doručenska). Zástupkyni oprávněného, advokátce JUDr. Evě Drevňákové, bylo totéž usnesení doručeno o tři dny později, dne 26. 3. 2012, povinné bylo doručeno fikcí dne 23. 3. 2012. Prodlení mezi vydáním rozhodnutí a jeho doručením tak činilo více než devět měsíců. Usnesení kárně obviněného o určení ceny dražených nemovitostí ze dne 20. 6. 2011 (č. 5) na č. l. 62, bylo zástupkyni oprávněného doručeno rovněž dne 26. 3. 2012, povinné bylo doručeno fikcí dne 23. 3. 2012. Prodlení mezi vydáním rozhodnutí a jeho doručením tak činilo rovněž více než devět měsíců.

[12] Kárně obviněný tak opětovně porušil povinnosti exekutora stanovené § 46 odst. 1 exekučního řádu, ve znění do 31. 12. 2012, podle nichž pověřený exekutor postupuje při provádění exekuce rychle a účelně. Tím spáchal kárné provinění exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, ve znění do 31. 12. 2012.

Průtahy s doručením dvou rozhodnutí v roce 2014

[13] Z téhož spisu exekutorského úřadu kárně obviněného plyne, že příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 28. 2. 2014 (č. 16), č. l. 198, byl zástupkyni oprávněného doručen dne 3. 3. 2014. Ze spisu nicméně plyne, že tento příkaz nebyl nikdy doručen povinné. Ze spisu dále plyne, že kárně obviněný zaslal rozvrhové usnesení ze dne 18. 3. 2014 (č. 16), č. l. 218, dne 11. 6. 2014 datovou zprávou zástupkyni oprávněného. Nikomu jinému dle obsahu spisu toto usnesení nedoručoval. Ve vztahu k oprávněné tak byl kárně obviněný v prodlení téměř tří měsíců, ve vztahu k ostatním účastníkům řízení v prodlení podstatně delším (kárný žalobce to ve své žalobě vymezil tak, že byl v prodlení minimálně do 23. 6. 2014, kdy předložil spis kárnému žalobci).

[14] Nečinnost soudního exekutora, má-li charakter kárného provinění nebo kárného deliktu, představuje skutek trvající (srov. rozhodnutí ze dne 30. 5. 2011, č. j. 14 Kse 3/2011 - 43). Pro pořádek kárný senát upozorňuje, že dle § 12 odst. 11 tr. řádu, který je na nynější řízení přiměřeně použitelný (viz § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů), *pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek*. Pro nynější věc z toho plyne, že trval-li delikt kárně obviněného i po doručení kárné žaloby Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému, jde již o nový skutek, který kárný senát v nynějším řízení posuzovat nemohl (srov. k tomu přiměřeně rozhodnutí NS ze dne 5. 11. 2008, sp. zn. 1 Skno 17/2008).

[15] Kárně obviněný tímto porušil povinnosti exekutora stanovené § 46 odst. 1 exekučního řádu, ve znění zákona č. 396/2012 Sb., podle nichž exekutor postupuje v exekuci rychle a účelně. Tím spáchal kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Neumožnění účasti na rozvrhovém jednání povinné a jednomu z věřitelů povinné

[16] Předvolání k rozvrhovému jednání na den 18. 3. 2014 (č. l. 199), datované dnem 28. 2. 2014, bylo doručeno povinné 18. 3. 2014, tedy v den rozvrhového jednání, a to v 9:55 hodin. Rozvrhové jednání proběhlo 18. 3. 2014, a to od 10 hodin, aniž by byla povinná přítomna (viz protokol o rozvrhovém jednání na č. l. 219). Z uvedeného plyne, že povinné nebylo včas doručeno předvolání k rozvrhovému jednání, rozdíl pěti minut mezi jednáním a doručením předvolání jakoukoliv možnost její účasti vyloučil. Navíc je evidentní, že kárně obviněný provedl rozvrhové jednání, aniž by měl ve spise vykázano doručení povinné. Naopak, v protokole o rozvrhovém jednání ze dne 18. 3. 2014 je uvedeno, že povinné bylo doručeno 19. 3. 2014 (sic), z čehož plyne, že si byl kárně obviněný velmi dobře vědom toho, že povinné doručeno nebylo.

[17] Ve spise rovněž zcela chybí, že by kárně obviněný doručil jednomu z věřitelů povinné, Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj, předvolání k témuž rozvrhovému jednání konanému dne 18. 3. 2014. Tím se tento věřitel o rozvrhovém jednání vůbec nedozvěděl, čímž kárně obviněný tomuto věřiteli znemožnil využít jeho práva účastnit se rozvrhového jednání. Věřitel přitom přihlásil svou pohledávku ve výši 4.477 Kč již dne 15. 3. 2013 (č. l. 115).

[18] Kárně obviněný tímto porušil povinnosti exekutora stanovené § 46 odst. 1 věta za středníkem exekučního řádu, ve znění zákona č. 396/2012 Sb., podle nichž exekutor v exekuci dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem. Je evidentní, že kárně obviněný nedbal ochrany práv povinné ani jednoho z věřitelů povinné, a neumožnil jim účast na rozvrhovém jednání. Tím kárně obviněný spáchal kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Sbrnutí

[19] Kárný senát na základě shora popsaných skutečností dospěl k závěru, že v případě všech shora popsaných skutků byl kárný návrh podán důvodně. Kárný senát se rovněž ztotožnil s hodnocením kárného žalobce, že jde o kárný delikt prostý podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, nikoliv o závažný kárný delikt podle § 116 odst. 3 písm. a); u průtahů v roce 2011 a 2012 šlo o opětovné porušení povinnosti exekutora podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, ve znění do 31. 12. 2012 (k tomu viz body [11] a [12] shora).

Úvaha o druhu a výši kárného opatření

[20] Při úvaze o druhu a výši kárného opatření vycházel kárný senát ze skutečnosti, že soudní exekutor nestojí před tímto senátem poprvé. Rozhodnutím kárného senátu ze dne 13. 6. 2011, č. j. 14 Kse 1/2011 - 102, mu byla za mnohaleté nečinnosti v celkem 23 spisech a za dva další skutky uložena pokuta 100.000 Kč. Dalším rozhodnutím kárného senátu ze dne 25. 10. 2011, č. j. 14 Kse 7/2011 - 56, byla kárně obviněnému uložena pokuta ve výši 10.000 Kč, a to za to, že v rámci jednoho exekučního řízení 1) vydal exekuční příkaz, kterým rozhodl o provedení exekuce srážkami ze mzdy bývalé manželky povinného, ačkoliv mu bylo známo, že manželství povinného a jeho bývalé manželky bylo rozvedeno tři roky předtím, 2) nepostoupil v zákonem stanovené lhůtě návrh bývalé manželky povinného na odklad a na zastavení exekuce exekučnímu soudu, 3) dopustil se více než dvouleté nečinnosti s doručením soudního rozhodnutí povinnému. Všechny tři skutky spáchal v souvislosti s jediným exekučním spisem.

[21] Kárný žalobce v nynější věci navrhuje sankci ve formě odvolání z exekutorského úřadu. Odkazuje přitom na obě jmenovaná rozhodnutí kárného senátu, přičemž nynější věc prý prokazuje, že předchozí peněžité sankce nevedly k nápravě kárně obviněného. Při jednání zástupkyně kárného žalobce uvedla, že je třeba vzít v potaz dosavadní profilaci praxe kárně

obviněného, zejména je třeba zdůraznit, že exekutorský úřad vedený kárně obviněným dlouhodobě vykazuje četné nedostatky. Dle kárného žalobce se ukazuje, že „*neschopnost soudního exekutora dostát svým povinnostem je definitivní*.“ Za této situace kárný žalobce považuje za účelné a adekvátní uložení kárného opatření ve formě odvolání z exekutorského úřadu.

[22] S názorem kárného žalobce, navrhujícím nejprísnejší sankci, nelze souhlasit. Nutno především zdůraznit, že jakkoliv kárný senát shledal kárnou žalobu opodstatněnou, rozhodně nelze z prokázaných skutků dovodit, že „*neschopnost soudního exekutora dostát svým povinnostem je definitivní*.“ Kárný senát zajisté není slepý. Pozoruhodné neschopnosti kárně obviněného exekutora komunikovat si samozřejmě povšiml. Nelze nepodotknout, že ve zkoumaném spisu sp. zn. 053 EX 138/2008 se pravděpodobně skrývají pochybení podstatně závažnější než ta, která byl s to odhalit kárný žalobce a pro která je vedeno nynější řízení. Nutno ovšem zdůraznit, že kárný senát rozhoduje o skutcích, které kárný žalobce v žalobě označil (viz § 220 odst. 1 tr. řádu). Jakýkoliv jiný přístup by znamenal, že by kárný senát přestal být soudem, tedy „nezávislým třetím“, převzal by roli kárného žalobce, a aktivně by sám *namísto kárného žalobce* dohledával pochybení, kterých se měl kárně obviněný údajně dopustit. Něco takového je samozřejmě v právním státě nepřijatelné.

[23] Skutky označené ve výroku tohoto rozhodnutí, dílem mající charakter průtahů, dílem neschopnosti kárně obviněného doručovat rozhodnutí dle zákona, se vztahují k pochybením exekutora v rámci jednoho exekučního spisu. Nic více, nic méně. Ani jeden z posuzovaných skutků nemá charakter závažného kárného deliktu (viz bod [19] shora). Komplex prostých kárných deliktů v rámci jednoho spisu nijak neprokazuje systematické selhávání exekutora a jeho neschopnost plnit zákonné povinnosti. Kárný senát nemůže kárně obviněného sankcionovat na základě pocitů či domněnek, které by se opíraly o skutečnosti v řízení nijak neprokazované, respektive dokonce kárným žalobcem nijak nevytýkané. Povaha žalovaných a v řízení prokázaných kárných deliktů tedy sankci nejprísnejší, odvolání z exekutorského úřadu, vylučuje.

[24] Současně je s ohledem na kárnou historii kárně obviněného evidentní, že by nepostačila ani sankce ve formě písemného či veřejného napomenutí. Proto kárný senát dále zvažoval výši pokuty. Jako přitěžující okolnost, jak již uvedeno shora, kárný senát shledal opětovné porušení zákonných povinností kárně obviněným. Nejzávažnější z posuzovaných skutků je jeho neschopnost doručovat příkaz k úhradě nákladů exekuce a usnesení o rozvrhu [viz výrok I. a)], a to, že provedl rozvrhové jednání přesto, že předtím včas nedoručil předvolání k jednání povinné [viz výrok I. b)]. Ostatní skutky, jakkoliv rovněž naplňující skutkovou podstatu (prostého) kárného deliktu, jsou méně závažné. Přitěžující okolnosti je též to, že se kárně obviněný nesnažil a nesnaží svou vinu jakkoliv napravit, a namísto toho zjevně zachovává ve vztahu ke své protiprávní činnosti příslovečnou „pštroší“ politiku.

[25] V minulosti dostal kárně obviněný pokutu jednak 100.000 Kč (rozhodnutí č. j. 14 Kse 1/2011 - 102), jednak 10.000 Kč (rozhodnutí č. j. 14 Kse 7/2011 - 56). Prve uvedenou, citelnou pokutou, byl sankcionován za průtahy v desítkách věcí a za další vážné delikty. Druhou pokutu dostal za pochybení v rámci jediného spisu (viz bod [20] shora). Pochybení kárně obviněného v nynější věci je svou závažností nesouměřitelné s rozhodnutím č. j. 14 Kse 1/2011-102. Proto referenčním kritériem musí být posléze uvedené rozhodnutí č. j. 14 Kse 7/2011 - 56, týkající se rovněž jediného exekučního spisu. Byl-li rozhodnutím č. j. 14 Kse 7/2011 - 56 kárně obviněný sankcionován pokutou 10.000 Kč, musí být nynější pokuta citelnější, tak aby reagovala na setrvávající neplnění povinností kárně obviněným. Za této situace kárný senát považoval za věci odpovídající pokutu 50.000 Kč. Tato pokuta se stále nachází hluboko dole v zákonném rozmezí až 2.500.000 Kč, což je maximální možná sankce

za kárné delikty dle výroku I. písm. a) a b) (viz § 116 odst. 6 exekučního řádu), respektive 2.452.600 Kč, což byla maximální možná sankce za kárný delikt dle výroku I. písm. c) (viz § 116 odst. 3 a 6 exekučního řádu, ve znění do 31. 12. 2012, ve spojení s vyhláškou č. 286/2011 Sb.), odpovídá však povaze a rozsahu žalovaných skutků.

[26] Uložená pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2015

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného senátu